

Ter inleiding

Klooster Mariadal heeft op 1 december 2011 zijn deuren gesloten. Een gedenkwaardige gebeurtenis, niet alleen voor onze zusters, maar voor heel veel Roosendalers en anderen voor wie Mariadal een begrip is geworden. Wij zijn dan ook de redactie van het *Jaarboek De Ghulden Roos* 2011 dankbaar dat deze uitgave voor een belangrijk deel besteed wordt aan de betekenis van Mariadal. Onlosmakelijk roept klooster Mariadal herinneringen op aan ons eerste Moederhuis Sainte Marie aan de Molenstraat 13 te Roosendaal. Klein begonnen in 1832 groeide Sainte Marie uit tot een opvoedings- en onderwijsbolwerk van naam onder de bezielende en krachtdadige leiding van onze stichteres Mère Marie Joseph Raaymakers. Naast dat vele werk werden ook de nieuwe kandidaten voor het kloosterleven - soms twaalf tot vijftien per half jaar - gevormd en opgeleid in het religieuze leven. Na hun Professie werden zij dan uitgezonden naar nevenkloosters in den lande of naar een van de missiegebieden van de congregatie.

In 1927 werd in Roosendaal-West het St. Elisabethklooster gesticht ten behoeve van de opvang van ouder wordende en zieke medezusters. Die taak heeft St. Elisabeth tot op de dag van vandaag behouden en is sinds 2000 uitgebreid met zorg en verpleging aan senioren afkomstig uit Roosendaal of van elders.

Toen begin de jaren dertig van de vorige eeuw de aanwas van nieuwe kloosterkandidaten al maar toenam, werd besloten tot het bouwen van een nieuw klooster, grenzend aan de overzijde van de tuin van Sainte Marie. Een aantal zusters van Sainte Marie vormde in 1934 de eerste groep bewoners van het nieuwe onderkomen dat de naam Mariadal kreeg. Het bestuursapparaat van de congregatie werd erin gevestigd alsook de noviciaatsopleiding. In die jaren konden we nog niet voorzien dat dertig jaar later de roepingenstroom in snel tempo zou opdrogen, een feit dat ons uiteindelijk genoodzaakt heeft tot de onontkoombare sluiting van ons geliefde Moederhuis Mariadal.

We zeggen wel eens dat een gebouw pas bezield raakt door de bewoners die er in leven. Dat is zeker waar. Ik durf echter voluit te zeggen dat Mariadal voor onze zusters - en voor de zeer vele Roosendalers en anderen die hier regelmatig in en uit zijn gegaan - van onschatbare waarde is geweest. De prachtige architectuur - waarvan de kapel het onbetwiste hoogtepunt is -, de ingekeerde schoonheid, de rust die het uitstraalt, de tuin met de muren rondom, hebben ons geestelijke en religieuze leven van gebed en werk absoluut gestimuleerd. Niet voor niets hebben wij - op eigen verzoek - in 1994 de status van Rijksmonument aangevraagd en verkregen. Het gebouw verliest helaas - door ouderdom en afname van het aantal leden van de congregatie - zijn kloosterlijke functie maar het gebouw als zodanig mag niet weg!

Met pijn in het hart nemen wij afscheid van een vanaf 1934, maar eerder al vanaf 1832, betekenisvolle en geliefde Roosendaalse plek. Behalve pijn voelen we echter ook grote dankbaarheid jegens zovelen die voor ons veel betekend hebben. Mariadal heeft zijn deuren gesloten. In Mariastede in de St. Theresiastraat 44, grenzend aan St. Elisabeth, gaan onze deuren weer open en zetten wij onze levensopdracht - in Gods naam - naar vermogen voort.

22 Dat het u en ons goed mag gaan. Vrede en alle goeds!

Namens bestuur en zusters van Mariadal,

Zuster Margriet van der Vliet

Algemeen Overste